

2. UnitedHealth says hack at tech unit impacted 190 million people. *Reuters*. 24.01.2025. URL: <https://www.reuters.com/business/healthcare-pharmaceuticals/unitedhealth-confirms-190-million-americans-affected-by-hack-tech-unit-2025-01-24/> (дата звернення: 19.09.2025).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-636-2-18>

**PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS AS A MECHANISM
FOR STRENGTHENING THE LOGISTICAL SUPPORT
OF THE NATIONAL POLICE**

**ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНІ ПАРТНЕРСТВА
ЯК МЕХАНІЗМ ПОСИЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

Mohyla O. V.

PhD in Law

<https://orcid.org/0009-0006-1098-0032>

Могила О. В.

кандидат юридичних наук

<https://orcid.org/0009-0006-1098-0032>

Правозастосовна практика засвідчує, що в умовах воєнного стану в питанні матеріально-технічного забезпечення Національної поліції існує низка проблем, які потребують розв'язання. Причому вказані проблеми мають як нормативно-правовий, так й організаційний характер.

Важливим кроком для їх розв'язання має бути поліпшення державно-приватного партнерства в досліджуваній сфері, що дозволить суттєво зекономити ресурси поліції в процесі здійснення своєї діяльності, а отже, позитивно вплине на матеріально-технічне забезпечення цього центрального органу виконавчої влади. У даному контексті дуже важливо налагодити співпрацю між державним та приватним секторами. Це особливо актуально у мегаполісах з високою щільністю фахівців з безпеки. Поліцейські цінують роль, яку відіграють співробітники служби безпеки, оскільки вони є додатковим спостерігачем на вулиці, який може ділитися спостереженнями та відстежувати тенденції. Поліція може спілкуватися з працівниками приватної безпеки щодо можливих загроз у цьому районі та надавати їм фотографії розшукуваних осіб. Спілкування та співпраця між громадянами, приватними охоронними організаціями та правоохоронними органами мають вирішальне значення. Наші міста вистояли та процвітали перед

обличчям тероризму, але не можуть дозволити собі втрачати пильність. Розуміючи, що державний та приватний сектори, працюючи разом, сильніші, ніж кожен з них окремо, партнерство є основою захисту від злочинності та тероризму. Крім того, приватні охоронні агентства можуть доповнювати та підтримувати державні, окружні й муніципальні поліцейські органи, звільняючи їх від деяких службових викликів. Оскільки скорочення бюджету призводить до скорочення поліцейських сил, все більше приватних і державних підприємств звертаються до приватних охоронців за контрактом, щоб доповнити поліцейські агентства [1].

Відповідно до норм чинного законодавства, державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, які визначені на рівні Закону України «Про державно-приватне партнерство» [2]. В Україні державно-приватне партнерство в правоохоронному секторі не є розвиненим, втім воно використовується в окремих провідних державах світу.

Державно-приватне партнерство – це угода про співпрацю між правоохоронним органом та приватною організацією. Вона передбачає офіційну угоду, за якою обидві сторони погоджуються обмінюватися ресурсами, досвідом та обов'язками для досягнення спільних цілей, що вигідно для обох організацій та, що важливо, підвищує громадську безпеку. Таке партнерство є частиною стратегії громадської поліції. Однак вказане партнерство – це більш цілеспрямований і структурований підхід, спрямований на досягнення конкретних спільних цілей. Хоча громадська поліція охоплює всю взаємодію між поліцією та громадою, включаючи неформальні стосунки, заходи щодо залучення громади та інформаційно-просвітницькі ініціативи, державно-приватне партнерство – це більш формалізовані угоди між відділом поліції та конкретними приватними організаціями, що передбачають чіткий обмін ресурсами, досвідом та обов'язками [3]. Державно-приватне партнерство передбачає визначення спільних цілей, визначення ролей та обов'язків, встановлення очікувань і формалізацію угоди. Обидві сторони повинні погодитися щодо спільної мети, яка відповідає

інтересам як правоохоронного органу, так і приватної організації. Вони мають чітко визначити, який внесок робитиме кожна сторона, включаючи ресурси, досвід і дії. Важливо встановити чіткі очікування для обох сторін, включаючи внесок кожної сторони та обмеження. Зрештою державно-приватне партнерство передбачає офіційну угоду, яка окреслює умови партнерства, обов'язки, очікування та будь-які потенційні питання відповідальності [3].

Отже, американський досвід засвідчує, що державно-приватні партнерства є стратегічним механізмом для посилення можливостей правоохоронних органів шляхом використання досвіду, інновацій і фінансових ресурсів приватного сектору. Ці партнерства можуть сприяти розгортанню передових систем спостереження, моделей прогнозування злочинності на основі даних та інструментів розслідування на базі штучного інтелекту, які в іншому випадку залишалися б недоступними через бюрократичну інерцію та бюджетні обмеження. Злиття технологій, фінансів та правоохоронних органів стало вкрай необхідними для боротьби із сучасними кримінальними загрозами, включаючи тероризм, кіберзлочинність, фінансове шахрайство, міжпровінційну та транснаціональну організовану злочинність. Залучення приватного сектору може забезпечити доступ до найсучасніших рішень, таких як аналіз даних у режимі реального часу, програмне забезпечення для розпізнавання облич та алгоритми прогнозування поліції, що значно доповнює традиційні методології розслідування та правоохоронних органів [4].

Таким чином, стратегічно структуроване державно-приватне партнерство може трансформувати сучасну поліцейську діяльність шляхом інтеграції передових технологічних рішень, забезпечити оптимізацію розподілу ресурсів та сприяти підвищенню рівня довіри до поліції. Однак ці партнерства вимагають суворих регуляторних баз для зменшення таких ризиків, як порушення конфіденційності даних, надмірна комерціалізація функцій правоохоронних органів та етичні дилеми, пов'язані з впливом приватного сектору на пріоритети громадської безпеки. Таким чином, ефективність державно-приватного партнерства в поліцейській діяльності залежить від збалансованого підходу, який максимізує технологічні та фінансові вигоди, одночасно захищаючи громадянські свободи та операційну доброчесність [4].

Література

1. Public-Private Security Partnerships Are Essential to Public Safety. URL: <https://www.aus.com/security-resources/manufacturing-security-best-practices-5-critical-considerations>.

2. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 р. № 2404-VI. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/conv#Text>

3. Public-Private Partnerships. URL: https://www.motorolasolutions.com/en_us/solutions/public-private-partnerships.html#:~:text=Public%2Dprivate%20partnerships%20involve%20identifying,agency%20and%20the%20private%20organization

4. Public-private partnerships in policing: A tech-driven paradigm. URL: <https://www.nation.com.pk/10-Mar-2025/public-private-partnerships-in-policing-a-tech-driven-paradigm>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-636-2-19>

GOOD ADMINISTRATION IN THE FIELD OF PERSONAL DATA PROTECTION

НАЛЕЖНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Yakovenko M. Yu.

*Postgraduate student of the Yukhymenko
Family Doctoral School,
Faculty of Law
National University of "Kyiv-Mohyla
Academy"
Kyiv, Ukraine*

Яковенко М. Ю.

*аспірант Докторської школи
імені родини Юхименків,
факультет правничих наук
Національний університет
«Києво-Могилянська академія»
м. Київ, Україна*

Одним із засобів функціонування демократичного суспільства є діяльність органів публічної влади, які забезпечують дію належного механізму забезпечення дотримання інтересів приватних осіб (як і фізичних, так і юридичних) та суспільства в цілому. В контексті захисту персональних даних органи влади мають запроваджувати захист прав осіб у відповідній сфері, як і нормативно: шляхом прийняття відповідного законодавства, яке б декларувало вимоги та засоби захисту прав осіб, так і на практиці: через активний контроль за дотриманням нормативних вимог та застосування санкцій за їхнє порушення. Зокрема, враховуючи активний технологічний розвиток суспільства, належний захист персональних даних є вкрай актуальним.

В контексті забезпечення належного механізму захисту прав осіб з боку держав Комітетом міністрів Ради Європи було прийнято